

Andrea Prajerová: Konstrukce genderové identity u dívek, které poslouchají freetekno

Oponentský posudek bakalářské práce

Nejsem, myslím, příliš vhodný posuzovatel bakalářské práce, psané v tomto diskurzu: nemyslím si, že realita je čistě sociálně konstruovaná a že genderová identita nespočívá na ŽÁDNÉM (zdůraznila ZJ) předem daném biologickém základě (s. 14). Spíš souhlasím se S. Komárkem: *Jako přesvědčení náboženské v širším slova smyslu lze označit takové, které nemá evidenci v prosté každodenní zkušenosti...vítězství proletářské revoluce...neexistence rozílu mezi pohlavími..* (2008) (Naopak chápu realitu – podobně jako autorka – jako interakci přírody a kultury – s. 15). A už vůbec si netroufám vést jakoukoli paralelu mezi acid housem a *psychedelickými šamanskými rituály prvotně pospolné společnosti* (s. 25). Etnomuzikologie v posledních 70 letech podobné paralely velice zpochybňuje.

Co jsem tedy schopna alespoň částečně posoudit je strukturace, užití metody a formální stránka práce.

Práce je klasicky rozdělena na teoretickou a empirickou část. První pojednává různé diskurzy relevantních okruhů: genderového, subkulturního a techno/tekno. Důkladnost běžně velmi oceňuji, jen tentokrát mi občas připadá jaksi samoučelná: proč kupříkladu popisovat koncept subkultury u CCCS, když se pak ukáže, že je pro dané téma nevhodný? V každém případě je patrné, že toho autorka o daných okruzích přečetla dost.

Empirická část je postavena na sedmi polostrukturovaných rozhovorech s účastnicemi techno subkultury. Okruhy jsou uvedeny v příloze.) Je zřejmé, že autorka měla rozmyšlené hlavní otázky těchto rozhovorů a byla schopna je modifikovat podle potřeby. Většinou také velmi dobře využívá odpovědi k zjišťování toho, co jí zajímá. Jako antropolog ale cítím jisté rozpaky nad přejímáním výroků informátorek jako berných mincí: „nedělám rozdíl mezi tím, co nosím na party a co jinam“. To je jejich výrok, nikoli nutně realita! Podobně je to s vyjádřením, že oblečení musí být hlavně pohodlné: opravdu těžko lze najít informátora, který deklaruje výběr nepohodlného oblečení. Výpovědi informátorů je třeba číst nutně jako výpovědi. Totéž se týká drogové problematiky a dalších. (Tato výtka by neplatila, pokud bychom pátrali pouze po názoru dívek; pokud však identitu chápeme jako vždy nově performovanou, pak se o skutečnou performanci musíme zajímat.)

Jazyková stránka textu je průměrná: v podstatě se autorka vyjadřujej správně, některé formulace jsou nešikovné („Lokalitu, kde jsem se tento fenomén rozhodla zkoumat v menším městě, o počtu přibližně dvacet tisíc lidí, které leží 30 km od Prahy.“), nedůsledně pracuje s cizími jmény (např. Butler někdy přechyluje – s. 29, někdy ne) či s překlady z cizích textů (např. slovo „muzikální“ by většinou mělo mít podobu „hudební“, např. hudební aktivity – s. 17). Ideální není gramatika (výzkumy měli za to - s. 18, auta si vyráběli energii – s. 24), ani interpunkce.

Vzhledem k výše zmíněnému **doporučuji práci k obhajobě** a navrhuji jí dvojku.

PhD. Zuzana Jurková, PhD.

Slaný 19. 8.2009